

ÎNCHEIERE

28 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Grib Valentin,
în cauza civilă la cererea înaintată de Grib Valentin către Î.S.
„Radiocomunicații” cu privire la anularea ordinului nr.119 din 25 aprilie 2016 cu
privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, încasarea prejudiciului moral și a
cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 04 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul declarat de Grib Valentin, fiind menținută hotărârea din 13
februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 25 iulie 2016, Grib Valentin a depus o cerere de chemare în judecată către Î.S.
„Radiocomunicații”, prin care a solicitat anularea ordinului nr.119 din 25 aprilie
2016 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, încasarea prejudiciului moral și
a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, prin ordinul nr. 119 din 25 aprilie 2016 s-a
dispus aplicarea sancțiunii disciplinare - mustrare, șefului SRTV Cimișlia, d-lui
Valentin Grib. Drept temei de fapt al prezentului ordin, a servit presupunerea că,
Grib Valentin ar fi pătruns ilegal în gospodăria cetățenilor Bumbu Iurie și Bumbu
Svetlana și că Grib Valentin neautorizat a defrișat 15 pomi fructiferi de pe teritoriul
stației și nu a contabilizat și depozitat respectiv masa lemnoasă.

Prin reclamația din 14 iulie 2016, Grib Valentin a solicitat Î.S.
„Radiocomunicații” anularea Ordinului nr. 119 din 25 aprilie 2016 ca fiind unul
ilegal.

Potrivit reclamantului, la momentul înaintării prezentei cereri în instanța de
judecată, nu a primit niciun răspuns la reclamație din partea pârâtului.

Consideră reclamantul că ordinul nr.119 din 25 aprilie 2016 este ilegal și pasibil
anulării.

Suplimentar reclamantul a menționat că, chiar din materialele ce au servit drept
temei pentru aplicarea sancțiunii disciplinare, rezultă faptul că în ograda casei

cetățenilor Bumbu a intrat doar Jitari Oleg, nu și Grib Valentin. Mai mult ca atât, acest caz a fost examinat și de IP Cimișlia. Astfel, la 10 mai 2016, Procuratura r-lui Cimișlia a decis de a înceta procesul contravențional în privința lui Grib Valentin din motivul lipsei faptului contravenției.

În ceea ce privește celălalt temei formal de aplicare a sancțiunii disciplinare, precum că Grib Valentin a defrișat neautorizat 15 pomi fructiferi de pe teritoriul întreprinderii și nu a depozitat materialul lemnos obținut, reclamantul a indicat că și aceste fapte sunt declarative, neprobate și insuficiente pentru a servi drept temei pentru sancționarea disciplinară.

Astfel, potrivit Dispoziției nr. 212 din 21 iunie 2014 a Directorului General al Î.S. „Radiotelecomunicații” - „Măsurile de întreținere a teritoriilor subdiviziunilor întreprinderii”, în sarcina șefilor SRTV s-a pus defrișarea tufarilor, strângerea vegetației uscate de pe teritoriul SRTV. În acest sens, reclamantul a defrișat câțiva tufari creșcuți sălbatic pe teritoriul SRTV, nu 15 după cum este indicat în ordinul de sancționare, iar materialul lemnos l-a depozitat pe teritoriul întreprinderii, nu l-a înșușit, lipsind în acest sens vreo hotărâre a organelor de urmărire penală sau a instanței de judecată.

Respectiv, prin aplicarea nelegitimă a sancțiunii disciplinare, reclamantului i-a fost cauzat un prejudiciu moral, deoarece acesta având o vechime în domeniu respectiv de 30 ani, este un om stimat și apreciat în localitate, precum și un specialist calificat. Sancționarea neîntemeiată îi aduce un disconfort psihologic enorm, retrări.

Totodată a notat că, aplicarea sancțiunii disciplinare are ca efect și survenirea consecințelor prevăzute la art. 211 alin. (3) din Codul muncii, conform cărora în interiorul termenului de valabilitate a sancțiunii disciplinare, salariatului sancționat nu i se pot aplica stimulările prevăzute la art. 203.

Din considerentele enumerate, reclamantul a apreciat prejudiciul moral care i-a fost cauzat la suma de 5000 lei.

Reieșind din cele expuse, Grib Valentin a solicitat anularea ordinului nr. 119 din 25 aprilie 2016 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, încasarea prejudiciului moral cauzat prin emiterea ordinului ilegal în sumă de 5000 lei, precum și încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 3000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 13 februarie 2020, cererea de chemare în judecată înaintată de Grib Valentin a fost respinsă.

Prin decizia din 04 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Grib Valentin, fiind menținută hotărârea din 13 februarie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel instanța de apel a conchis că Î.S. „Radiocomunicații” absolut întemeiat a emis, la 25 aprilie 2016, ordinul nr. 119 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, sub formă de mustrare în privința lui Valentin Grib, șeful SRTV Cimișlia, în baza art. 206 alin. (1) lit. b) din Codul muncii, pentru încălcarea gravă a disciplinei de muncă și anume: prin neîndeplinirea de către Grib Valentin a obligațiilor conform contractului individual de muncă vizând funcția pe care o deține, precum și depășirea atribuțiilor de serviciu.

La 17 februarie 2021, Grib Valentin a contestat cu recurs decizia din 04 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către

participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Suplimentar s-au indicat circumstanțe și motive similare celor din cererea de chemare în judecată și cererea de apel.

Astfel, recurentul a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 04 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 13 februarie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei decizii de admitere integrală a acțiunii.

La 09 aprilie 2021, Î.S. „Radiocomunicații” a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea acesteia.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Grib Valentin este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 04 noiembrie 2020 și expediată participanților la proces la 05 decembrie 2020 (f.d. 115), însă la materialele cauzei nu se regăsesc înscrisuri care să certifice momentul recepționării acesteia de către recurent. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 04 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost înregistrat la 17 februarie 2021, fiind depus la oficiul poștal la 15 februarie 2021 (f.d. 120), în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea

recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Grib Valentin.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), c) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Grib Valentin.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Iurie Bejenaru